

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

70. An mandans aliquem verberari modo cauto, & prudenti & cum
ministro fideli, & ille occidatur incurrat irregularitatem? Ex p. 4. tract. 2.
res. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

dere reservationem irregularitatis ex homicidio voluntario occulto, contracta, ad mutilationem voluntariam occultam, et probabiliter esse contrarium: tum innixus rationis, tum Decreto Congregationis Cardinalium Trid. relato à Soario de *Cens. disput. 44. sect. 4. n. 32.* cui subscribunt idemmet Soarius, Emanuel, cap. 187. *conclus. 1.* qui expressius nostræ favent conclusioni: Accedit Avila de *Irrégul. disp. 3. dub. 3. concl. 2.* dicens, esto publicè constet de eversione, quomodo delictum sit occultum, posse dispensari ab Episcopo, cum eadem sit ratio de hoc, ac de excommunicato occulto publicè celebrante. Minor autem Sylvesterum contrarium sentientem corpore vitatus 9. & 10. ad finem, pro se citare 1. cap. de corp. vitat. quod quidem non modo de Clerico publicè Monachiam obeunte loquitur, cuius delictum erat manifestum, sed in illo eodem casu Glossam, si legisset Sylvester, eam docere comperisset, posse Episcopum dispensare, quicquid etiam in contrarium iudicaverit Tabiena, Hucusque Gerunda, cui etiam ego adhareo.

RESOL. LXIX.

An consulens ad mutilandum aliquem sit irregularis? Et notatur, quod non erit irregularis, qui dedit consilium mutilationis, quem non potuit aliter ab homicidio avertere. Ex p. 4. tract. 2. Ref. 18.

Sup. hoc in rom. 7. tr. 1. Ref. 194. §. vit. ante med. à verif. At ego.

§. 1. **A**ffirmativè respondent communiter DD. sed de hoc non datur (ut observat Petrus Cornejo in 3. part. D. Thoma tract. 5. de irregular. disput. 2. dubit. unica, quest. 5. num. 3. & Ioannes Præpositus in 3. part. quest. 5. de irregul. dub. 9. n. 64. Expressus textus, & non sequitur, consulentes sunt irregulares quando concurrunt ad homicidium; ergo etiam quando concurrunt ad mutilationem, nam quoad poenas non debet asseri de mutilatione sine textu, quod asseritur de homicidio, quia nulla irregularitas incurritur si non sit in iure expressa, ut patet. Sed hanc irregularitatem consulentibus ad mutilationem nullum jus imponit, sicut imposuit consulentibus ad homicidium: ergo, &c. Adde quod in materia incurrendæ irregularitatis respicitur argumentum à paritate rationis, à simili, imò à maiori ad minus. Ergo, &c. Verum Molina tom. 4. tract. 3. disputat. 75. num. 3. Præpos. in 3. part. quest. 5. de irregul. dubit. 2. num. 4. & alii putant non esse recedendum à communi sententia. Nota tamen quod etiam sequendo dictam communem opinionem, non erit irregularis qui dedit consilium mutilationis membri ei, quem non potest aliter ab homicidio avertere. Ita Cornejo ubi supra, & Doctores quos refert Sayrus de censuris libro 7. cap. 3. num. 13.

Sup. hoc notato sup. in tr. 2. ex Ref. 17. lege doctrinam §. Sed hic, & inf. in tr. 6. Ref. 46. ad med. à verif. Et licet, & in aliis eorum annot.

RESOL. LXX.

An mandans aliquem verberari modo cauto & prudenti, & cum ministro fideli, & ille occidatur, incurrat irregularitatem? Ex parte 4. tractatu 2. Refol. 19.

Quoad hoc sup. in tr. 2. ex Ref. 16. lege §. Sed quid, cūsum prop. finem, verif. pro v.

§. 1. **A**ffirmativè responder Suarez de censuris disput. 45. sect. 2. num. 3. ex cap. ult. de homicidio in 6. quod hanc irregularitatem ponit solum, quia mandator in culpa fuit, & hoc evenire posse debuit cogitare, quæ duo incurrun etiam post diligentiam adhibitam in casu nostro, adhuc enim cogi-

tari debet non obstante illa posse mandatum esse, si non ex malitia, saltem ex alio casu, & ideo ait Suarez quod nulla humana diligentia mandans est sufficiens ad evitandam irregularitatem si efficitur homicidium sequatur.

2. Sed licet hæc opinio sit probabilis non minus probabiliter esse existimo negativam sententiam, cum Præpos. in 3. part. quest. 5. de irregul. dub. 10. n. 78. quia ita mandans nullo modo est reus homicidii; decisio autem illius cap. ultimi, de homicid. videtur agere de eo qui reus est homicidii, & qui potuit prævidere homicidium, forte ex verberatione, vel suo mandato secuturum.

RESOL. LXXI.

Clericus olim Chirurgus secundum artis præcepta exercens suam artem cum quodam infirmo, qui tamen mortuus est, quævisit à me, an incidit in irregularitatem? Et docetur Clericis non esse simpliciter interdictum medicina exercitum, aut etiam Chirurgia, modo fiat citra incisionem, & adustionem, unde non sunt irregulares ex eo exercitio.

Et aliqua alia observantur circa prohibitionem combustionis, & incisionis pro Subdiaconis, Diaconis, & Sacerdotibus, non autem Clericis aliis, etiam si sint Beneficiarii.

Et an in dicta prohibitione non intelligatur vena aperta ad emittendum sanguinem nec carnis apertio caustis, aut tumoris, seu apostematis ruptio emplastrum applicatio? Ex part. 1. tract. 7. & Misc. 7. Refol. 9.

§. 1. **D**ubium ei inferrebat ex his, quæ ego & Quædam docui in part. 4. tract. 2. Refol. 23. Verum hinc inde in 3. p. D. Thoma cap. 3. de irregul. cap. 4. dub. 1. num. 33. ubi sic ait: Unde probabile est etiam cum, qui dat operam rei illicitæ, quia periculosa, & tendens ad homicidium, si debitam circumspectionem adhibeat, ne gravis noxa sequatur, non esse irregularem etiam si forte sequuta fuerit. Ita multi recentiores hoc tempore. Ratio est, quia homicidium sequatur censetur planè involuntarium: diligentia enim illa abstergit periculum ratione cuius videtur tendere ad homicidium; Est contra Covarr. Navarum, Sotum, & alios.

2. Hinc sequitur, Clericum petiitum chirurgiz, si secundum artis præcepta incidat, vel utat, esse præceptum contra præceptum iuris, quo tale ministerium tanquam indecorum ejus statui prohibetur, non tamen fieri irregularem, etsi forte mors sequatur; quia censetur omnino involuntariè sequi. Quod confirmo; Quia laicus in hujusmodi casu non fiet irregularis, ut omnes fatentur: ergo neque Clericus; iura enim non constituunt differentiam inter Laicum, & Clericum in hac specie.

3. Dices, ille Clericus tenebatur vitare illam incisionem ob periculum homicidii; ergo si non vitat, ei imputabitur.

4. Respondeo: si erat petitus non tenebatur vitare præcisè ob periculum, sed ob præceptum iuris, quod vetuit hanc incisionem generatim Clericis: quod vetuit hanc incisionem generatim Clericis: partim quia dedecet eorum statum, partim quia pleurumque Clerici non sunt ita periti, ut res illa postulat ad vitandum homicidium. Cum hoc tamen stat quod si quis Clericus reperitur satis peritus, quia omnem diligentiam necessariam præstet, hunc non censeri causam mortis, sicut nec Laicum censetur.

5. Hanc etiam sententiam docet Gibalinus de irregulari.